

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.
Dopisi naj se izvolijo frankovati.
Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.).
Denar naj se pošilja pod napisom:
Upravništvo „Mira“ v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.
Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XIX.

V Celovcu, 13. septembra 1900.

Štev. 37.

Vabilo.

V spomin stoletnice rojstva

kneza in škofa

Ant. Mart. Slomška

in v proslavo 92. godovanja edinega še živečega učenca Slomškovega mil. gospoda

Lovrenca Serajnika

infuliranega prošta in viteza reda železne krone itd. v Tinjah napravi

podružnica sv. Cirila in Metoda za Pokrče in okolico v nedeljo dné 16. septembra 1900, ob 3. uri popoldne,

slavnostno zborovanje pri Krajcarju v tinjski fari.

Na vspredu so:

Razni govori, sviranje tamburaškega zbora iz Štajerskega, petje, komičen prizor in prosta zabava.

Uljudno so vabljeni vsi zavedni Slovenci in Slovenke, da se te pomenljive slavnosti zanesljivo udeležijo in nanjo opozorijo tudi svoje sorojake, da bode udeležba kolikor mogoče velika in častna.

Podružnični odbor.

Opomba. Pred zborovanjem bode ob 1/23. uri popoldne slovesni sv. blagoslov s petimi litanijami v **Verni vasi.** — S slavnostnim zborovanjem se vrši tudi letni občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Pokrče in okolico.

Državni zbor — razpuščen. Nove volitve!

Leta 1897. izvoljeni državni zbor ni prišel do resnega dela! Obstrukcija je zabranila vse, in tam, kjer bi se moralo sklepati o blagru in napredku avstrijskih narodov, smo videli nad tri leta divjati razuzdano obstrukcijo.

Ko se je junija meseca t. l. odložilo državnozbornsko zasedanje, se je mnogo ugibalo

o tem, kaj sedaj stori vlada. Pisalo se je po listih mnogo o raznih korakih, katere vlada bajé namerava in kako hoče državni voz zopet spraviti v pravi tir. Vršila so se pogajanja in posvetovanja, a konec vsega tega je, da je državni zbor razpuščen in da so nove volitve razpisane na podlagi sedanjega, reči moramo povsem zastarelega in krivičnega, volilnega reda. Mnogo se je govorilo in pisalo o tem, da hoče vlada sama vpeljati nov volilni red. Na tem ni bilo ničesar. Nove volitve so se sicer razpisale, a vršile se bodo po starem načinu.

Državni zbor je razpuščen s cesarskim patentom, katerega je uradna „Wiener Ztg.“ razglasila v petek dné 7. t. m. tako-le:

„Mi Franc Jožef I. itd. itd. objavljamo in naznanjamo:

Čl. I. Zbor poslancev državnega zbora je razpuščen.

Čl. II. Nove splošne volitve za zbor poslancev imajo se precej pripraviti in izvršiti.

Dano v našem glavnem mestu in prestolnici Dunaju, dné 7. septembra leta 1900, našega cesarovanja in 52 letnega vladanja.

Franc Jožef I.

(Sledijo podpisi ministrov.)

V nekem posebnem članku navaja vlada uzroke, ki so jo silili do tega koraka. Pové pa nič novega. Kaj hoče vlada z razpustitvijo in z volitvami na podlagi starega volilnega reda doseči, je nejasno. Toliko je pač gotovo, da se razmere v državnem zboru po novih volitvah ne bodo prenašale. Vse bo ostalo pri starem, dà, še slabši bode, ker bodo pri volitvah gotovo zmagovali na mnogih krajih baš oni ljudje, katerim je malo mar za obstanek in napredek države!

Nove volitve bomo imeli v najkrajšem

času. Rojaki vedó, kaj jim je storiti! Treba se je na volilno borbo takoj pripraviti in stopiti na volišče z vsemi močmi, ker le tedaj moremo upati kaj vspeha!

Volilci! Slovenci! Na Vas je zopet, da z volilnim listkom in s svojimi glasovi pokažete, da tudi koroški Slovenec še živi! Združimo se zopet pod staro našo zastavo in združeni stopimo na volišče, boréči se za pravice svojega ljudstva. Ne pustimo, da bi nam na naših tleh gospodoval tujec!

Slovenščina pri naših sodnijah.

(Izviran dopis.)

Na cesarski palači na Dunaju blesti napis: „Justitia fundamentum regnorum“, ali po naše: „Pravica je temelj kraljestvom“. Ta temelj položen je v naše postave, ki morajo biti svete vsakemu državljanu; svete pa najbolj onim, kojih dolžnost je čuvati nad izpolnjevanjem postav. Ta dolžnost zadene v najvišji meri sodnije, katerih namen in poklic je deliti pravico. Kam pridemo, ako pogine zaupanje ljudstva do sodnij! Od sodnika se pričakuje, da ga v vsakem obziru pri njegovem poslovanju vodi edino le postava. Zatajiti mora svoje politične kakor narodne nazore. V obče moramo pripoznati, da so tudi med nami sodniki po vsem svesti si visoke svoje naloge in z njo zvezane odgovornosti. A vendar z žalostjo opazujemo, da ne najdemo odločne postavnosti vsikdar tedaj, ko se gre za pravice našega materinega jezika. Tu vlada velika popustljivost na škodo pravosodju in ugledu sodnih uradov. Gotovo bi bilo odveč, ako bi hoteli sedaj na dolgo in široko razlagati, kako važno in odločilno je to, da se sodnijski uradniki vedó popolnoma in natančno sporazumeti z ljudstvom. Zdrav razum vsakomur pravi, da je slaba sodba, če je njena podlaga slaba. In podlago dá neposredno občevarje sodnikovo s strankami. Koliko pa imamo sodnikov, da bi z našimi ljudmi mogli lahko in zastopno občevariti? — Toda ta še ni edini nedostatek pri naših sodnijah. Še hujši je ta, da se je pri nekaterih, vzlasti mlaj-

PODLISTEK.

Kako je Sršen pomagal gospodu „kilometru“.

(Spisal K. Křen. Poslovenil Fr. Štingl.)
(Konec.)

Sršen s hlapcem pride k županu. Spodobno potrka, pozdravi in začudeno obstane. Pri mizi je sedel zemljemerec in je jedel — sirčke. To je policaja presenetilo. Takšen gospod in je sirčke!

„Ali ste vi tukajšnji policaj?“ — „Prosim, gospod kilometer.“

Zemljemerec se je nasmehnil temu »kilometru«. „Bodite tako prijazni in pojdite mi v gostilno po smodke. Kakšne pa vi kadite?“ — „Kakoršne mi kdo dá, gospod kilometer.“ — „Iz pipe ne kadite?“ — „Ne morem. Na vasi to ne gré, ker bi s tem trpel ugled mojega urada in pri nas doma se sme kaditi samo iz dimnika.“

„In zakaj?“ — „Ali ste žejni, gospod kilometer?“ — „Nisem!“ — „Takoj sem to spoznal iz vašega govora. Kakšne smodke pa naj prinesem?“ — „Tu imate goldinar in prinesite pet trabuk.“

Sršen je prinesel smodke v papirju in podal jih je z denarjem: „Tukaj je vse, gospod kilometer.“ — „Tu imate smodko in zažgite si. Denar shranite za južino. Vzemite oni trinožni podstavek in le-to skrinjico. Ali pazite! Nacelj vzame to-le mero, droge s zastavicami in kolce. Bodo drugi pomočniki že na polju, gospod župan?“ — „Že čakajo.“ — „Prav. Z Bogom!“

Na polju je zemljemerec dal na trinožni podstavek stroj za merenje, razpostavil pomočnike z drogi, na katerih so bile belo-rdeče zastavice in meril. Sršen je hodil z njim, nosil merski stroj in ga postavljaj, in ko je videl, da ga gledalci iz vasi opazujejo, vsakokrat, ko je stroj postavil, pripognil se je, podprl roke o kolena in gledal v stroj, kakor je to delal zemljemerec. Zemljemerec je bil vesel gospod, zato se je Sršenu samo smejal in gledalci iz vasi so se menili: „Lej ga Sršena, to je meter! Ta je imel študirati. Bil bi iz njega že davno kak gospod z zlatim ovratnikom. Le ga pogledajte! Še-le od jutraj je zraven in že sam meri.“ Vsi so Sršena hvalili in zajedno obžalovali, da mora biti tako globok um in taka nadarjenost pokrita z navadno kapo vaškega policaja.

Merenje okoli vasi je trajalo nekaj dni. Kjer je zemljemerec ukazal, vtaknil je Nacelj vsakokrat v zemljo lesen kolec in kmalu je bila smer železnice s kolci popolnoma naznačena.

„Tako, zdaj smo srečno končali“, rekel je zadovoljno zemljemerec. „Sedaj je poglavitna reč, da se niti eden kolec ne zgubi. Vi ste policaj, ali ste mi porok, da se noben ne zgubi?“

„Dà, gospod kilometer! Sem porok s celim svojim premoženjem in ako to ni dovolj, dam v poroštvo tudi svojo ženo, da se noben kolec ne zgubi. Skrbel sem že za druge reči in vse je bilo v redu.“ — „Torej prav. Tu imate za pivo še na vrh, kar sem vam vsak dan plačal. Jutri zjutraj še enkrat vse pregledam in potem pojdem domú.“

Sršen se zahvali in gre v gostilno. Denar je imel in pil je torej tako, da je bil rdeč kakor godec, ko mora najmočnejše pihati v trobento. —

Kako je prišel domú, sam ni vedel. — Žena ga je kregala, toda Sršen se ni udal: „Ali si ti žena? V gostilni so me vsi sosede hvalili in ti me tako sprejemaš? Tiho bodi! Vsaka poštena ženska po noči spi. Ali razumeš?“

Jedva se je vlegel v posteljo, takoj je zaspal in bil bi spal še drugi dan dopoldne, ako bi ga ne bil kdo ob osmi uri zjutraj potegnil za nogo.

„Vstanite! Nesreča je“, klical je Sršena županov Nacelj. — „Kaj se je zgodilo? Ali gori?“ — „Dà, in uprav nad vašo glavo.“ — „Jezus Marija!“ skočil je kvišku policaj in gledal ustrašeno proti stropu.

„Tu ne gori, ali pri nas. Morate takoj priti k nam. Gospod kilometer zmerja kakor pagan vas in celi svet.“ — „In zakaj?“ — „Le hitro pojdite. Bodete že slišali!“ Sršen se v naglici umije in gre k županu. Zemljemerec je hodil jezno po sobi sem ter tja.

„Ste že tukaj? Ali ste vi policaj? Jaz letam po polji nekoliko dni, letam in merim kakor norec, zaupam vam vse in takšno plačilo imam? Včeraj ste mi obljubili, da se ne zgubi niti eden kolec, zdaj pa so vsi proč in vse moje delo je zastoj.“

„Da so vsi proč?“ — Sršen je slovesno položil roko na prsi: „Gospod kilometer, jaz morem priseči, da se niti eden kolec ni zgubil. Takoj pridem.“

V kratkem se vrne ves poten in spehan. Na hrbtu je imel z dvema vrvmi zvezan zvezek samih kolcev. Položil jih je pred zemljemereca in rekel: „Štejte jih, gospod kilometer. So vsi in zatorej čemu toliko jeze?“

ših, sodnikov ukoreninil in udomačil nam Slovencem nasproti nemško-nacionalni duh v toli meri, da ga ne morejo ukrotiti celo tedaj, ko izvršujejo svoj sodnijski posel. Evo dokaza!

Komaj je minulo leto dnij, kar je najvišja sodnija spoznala, da mora sodnija v Beljaku sprejeti zavrtno slovensko tožbo, kajti taka zavrtna nasprotuje obstoječim zakonom. In pred kratkim časom je ista beljaška sodnija zavrnila slovenski priziv, ki ga je vložil pri njej naš slovenski odvetnik gosp. dr. Kraut v Celovcu kot zastopnik Miklavža Pasterka v njegovi pravdi z Rožo Martinčičevo. Sodnik se torej ni oziral na lausko razsodbo najvišje sodnije in ni mu bil mar osnovni zakon, ki daje vsem národom avstrijskim in njih jezikom pri uradih enako veljavo. Seve je tudi vedoma prezrl vse ministerske naredbe, katerim je ravnal njegovo udarec v lice. In komu vse to na ljubo? Nemško-nacionalni zastopnik Rože Martinčičeve je sodniku povedal, da priziva v slovenskem jeziku ne sprejme, ker tega jezika ne razume, in zadosti je bilo to sodniku, da je preko zakonov, višjih razsodb in ministerskih sodb vrgel gosp. dr. Krautu slovenski priziv nazaj. Pritožbo zoper to ravnanje pa je kratkomalo kot nedopustno odbil.

In zopet so morali predsedništvo celovške deželne sodnije, in ta sodnija sama, kakor končno tudi najvišja sodnija beljaškega sodnika poučiti, da je znova prekorail postavno dovoljene meje. Kolikokrat pa se bo še to brez strahu na škodo strank ponavljati smelo? Vnovič je najvišja sodnija potrdila veljavo našega materinega jezika pred sodnijami, pa vključ temu je pričakovati, da te veljave naši nemški nacionalci na sodnijskih sedežih ne bodo pripoznavali. In sodnije naj bodejo vzor pravičnosti? Da bi vendar varovali ugled sodnij v to poklicani faktorji!

Mučno je za stranke, ako morajo v vsakem posameznem slučaju nasproti sodnikom, čuvarjem pravice, čuvati — postave. Ne zadostuje, kakor vsakdanja skušnja kaže, če se na pritožbe dá od višjih mest zagotovilo, da se je vse potrebno ukrenilo, ampak treba je tudi poskrbeti, da bodo vzroki takim pritožbam za vsikdar ponehali.

Konečno je še omeniti, da se je v prej navedenem slučaju nemško-nacionalni zastopnik Rože Martinčič silno osmešil s tim, da je slovenskemu jeziku na Koroškem in Štajerskem odrekal vse pravice, češ, da se v teh deželah govori — le „bindiš“. S takšno budalostjo si upa nemški odvetnik priti celo pred najvišjo sodnijo, ki je sevó odgovorila, da je naš jezik slovenski. Ali bo ta izrek pri nemških zagrizencih kaj pomagal? Dvomimo, kajti „gegen die Dummheit kämpfen selbst die Götter vergebens“.

Drugi slovenski katoliški shod v Ljubljani.

(Izvirno poročilo.)

Ob ogromni udeležbi se je v pondeljek dné 10. t. m. zvečer otvoril drugi katoliški shod slovenski. Od vseh strani so prišli udeležniki na pomenljivi shod že ta dan, še več jih pride jutri in

„A za božjo voljo, človeče, kaj ste naredili,“ klical je srdito zemljemérec in stresel je policaja.

„Tako, zdaj pa me še vprašate, kaj sem naredil? Saj ste mi ukazali paziti, da se noben kolec ne zgubi. Jaz naj hodim po noči po polji? Bodem na enem kraju in na drugem kraju mi lahko kdo kolec vún potegne in morem jaz za to? Vzel sem torej sinoči vrečo, vse kolce sem vún potegnil, žena jih je od prsti osnažila in tukaj so vsi; niti eden se ni zgubil.“

„Oh, vi osel, vi“ Zemljemérec je bil ves divji. Predno se je Sršen nadejal, je bil že zunaj. To ga je razjezilo. Pogledal je po vasi, ali ga ni noben videl, kako je letel iz durij. — Nikjer ni bilo žive duše. — Popravil si je na trebuhu „lajbič“ in šel naravnost v gostilno. Naročil si je grenkega in zmiralj cel svet.

„Kaj se je zgodilo?“, prašali so ga sosedje, ki so slučajno brali v gostilni časnike. Policaj jim vse razloži, kako je naredil s kolci, da bi se noben ne zgubil in sosedje so se smijali, da so jim solze tekale iz očíj.

„Kako ste neumni! Kolci so imeli ostati na polji k naznačenju smeri in iz polja se ni smel zgubiti niti eden. Vi pa ste je vse vún potegnili. Zdaj mora zemljemérec meriti znova.“ — Sršen osupne. „Torej tako je to mislil? To mi je tudi mogel povedati, pa ne samo, da naj se noben kolec ne zgubi: Ti gospodje nimajo véasih niti toliko pameti —“

„— kakor vaški policaj“, smejali so se sosedje in Sršen je ves jezen pobegnil domu!

Do večera so bili zopet vsi kolci vsak na svojem mestu, toda Sršen je imel odsihmal dolgo

pojutrišnjem, ko se vrše glavna zborovanja. S Koroškega nas je prišlo lepo število že danes. Na duhovniških hišah Ljubljane vihrajo zastave, v ostalem je mesto brez kinča. Ob 1/2 5. uri je slovesno zvenenje po ljubljanskih cerkvah naznanjevalo shod, ob 5. uri je bil v stolni cerkvi blagoslov s „Pridi sv. Duh“.

Ob 6. uri se prične na krasno okinčanem dvorišču „Alojzijevišča“ osnovno zborovanje. Oder je okinčan s soho Odrešenika, z električnimi luči obdano. Na straneh sta podobi cesarja in papeža. — Prišla sta na zborovanje knezoškofa mil. g. Jakob Trobec iz St. Clouda v Minesoti (Sev. Amerika) in A. B. Jeglič. Navzočih je tudi več odličnih zastopnikov bratskega češkega in hrvatskega národa. Imen mi tû ni mogoče naštevati. Zborovalni prostor je poln zborovalcev. Generalni vikarij Flis imenom pripravljalnega odbora pozdravi v iskrenih besedah zborovalce, najprej drage goste, potem udeležence iz raznih slovenskih pokrajin. V vznesenih besedah govori o namenu in pomenu II. slov. katoliškega shoda. Po shodu pokloni se slovenski národ ob koncu 19. stoletja svojemu Zveličarju-Odrešeniku. On naj dokaže, da so in hočejo ostati Slovenci verni katoličani, zvesti domovini in udani vladarju svojemu. — Omenja napredka, ki se je storil od I. katoliškega shoda. Časi so nevarni. Če bi ne bilo to, bi ne bilo treba tega shoda. Treba spoznati, kje smo, kam smo dospeli, kje je rešitev. Kakor v naravi delujeta dve nasprotujoči sili, tako je tudi v dušnem življenju. Ena sila vleče človeka k naravnemu svojemu središču — k Bogu, — druga ga skuša od njega odtrgati. Kar je v posameznem človeku, to je tudi v življenju národa. — Gorje slovenskemu národu, če v njem dobi druga sila premoč.

Naj bi shodu predložene resolucije obrodile mnogo sadû. Vemo pa tudi, da se bodo zoper nje vzdignile sovražne sile. A to nas ne sme plašiti. Treba je boja, ker brez boja ni zmage. — Hočemo svojemu národu boljše in srečnejšo bodočnost, si jo moramo priboriti! — Govor se je na mnogih mestih, zlasti pa ob koncu živahno odobral.

Odvetnik dr. Hruban iz Olomuca pozdravlja shod imenom katoliške národne stranke na Moravskem. V prekrasnih, tudi Slovencu lahko umljivih besedah govori o pomenu slovanstva in kršćanstva in spominja na delo sv. Cirila in Metoda, ki sta slovanske národe povzdignila med kulturne národe. Kjer ni kulture, ni svobode, ni bodočnosti. Da dočakamo dan lepše bodočnosti, zato treba dela, treba borbe.

Nato poroča podpredsednik pripravljalnega odbora, g. Iv. Vencajz, o delovanju pripravljalnega odbora, po katerega nasvetih se na to izvolijo z vsklikom načelnštva peterim odsekom ter častno predsedništvo in predsedništvo za slovesna zborovanja. Predsednikom je izvoljen odvetnik dr. Ivan Šusteršič, ki se zahvali za izvolitev.

Dr. Evgen Lampé prebere že v velikem številu došle brzojavne pozdrave; precej jih je tudi s Koroškega.

Vseučilišni profesor dr. Tumpah iz Prage pozdravi shod imenom praškega knezoadškofa in cele praške škofije; nadučitelj Kadlčak imenom katoliškega učiteljstva na Moravskem in češkega časnikarstva; kanonik M. Oršič s Krka prinaša

velik križ. Pri vsakem važnejšem delu so namreč ljudje rekali: „Ali ne naredi tako, kakor Sršen s kolci!“

Smešničar.

* Zaslil mu jo je. „Najemščina za to poslopje je 3100 kron.“ — „Ali je pa tudi hlev poleg?“ — „Čemu?“ — „Za onega osla, ki bi toliko ponudil.“

* Učitelj je nekega učenca v šoli prav dobro omahal. Učenec črez to doma toži. Oče učenca dá goldinar rekoč: „To daj učitelju za to, ker te ostro kaznuje, kedar zaslužiš.“ — „Preljubi oče!“ pravi učenec, „če bo temu tako, bodem jaz hrom, vi pa berač.“

* Neki pijanec se ga prav dobro naliže, da ponoči na cesti obleži. Na vasi začne ravno goreti, ter plat zvona bîti. Pijanec, še na pol zmeden, sliši plat zvona bîti, ter misleč da ura bîje, začne šteti. Steje in šteje; našteje dvanajst, petnajst, dvajset: „No, Bog nam pomagaj!“ zakliče, „kaj bo, kaj? tako pozno še nikoli ni bilo!“

* Nekemu vojaku je krogla odtrgala obé nogi. „Na kaj sem le mislil,“ zavpije ranjeni, „da sem se tako zanemaril? Stokrat sem Bogu dušo in telo priporočil, na noge sem pa čisto pozabil!“

* Neki tat se splazi med drugimi ljudmi v prodajalnico in si naloži skrivoma mnogo sladkorja in kave, ter se odmakne. Med durmi ga sreča gošpodar prodajalnice, ter se mu, mislivši, da je novega dobrega odjemnika dobil, globoko prikloni, rekoč: „Gospodine, le pogosto pridite!“

pozdrave škofa A. Mahnič-a, ki je zadržan priti; bivši češki drž. poslanec dr. Stojan pozdravi zborovalce v gladki slovenščini. — Nato se zaključí zborovanje. Jutri pričnó takoj zborovati odseki.

Danes popoldne je bil ustanovni shod katoliškega učiteljskega društva „Slomšekova zveza“. Shod je bil dobro obiskan. R.

Dopisi.

Iz Velikovca. (Olikan mestni odbornik.) Z velikimi obljubami so se pritihovali naši nemški nacionalci v mestni zastop; pa komaj so tukaj zasedli oblastno svoje sedeže, vsedli so se tudi že na svoje obljube. Gorje mu, ki jih na nje opominja! Nedavno so v neki gostilni preresetavali občinske zadeve. Mirno in resno je pri tej priliki g. urar Greiner omenil, da ne pojde več nemških nacionalcev volit, ker svojih obljub ne držé. In naštel je več takih neizpolnjenih obljub. To prebitko naštevanje je navzočega mizarja in mestnega odbornika Andreja Albrechta hudo razjarilo. Uboga reva ni vedel, kako bi zagovarjal pregrehe svoje stranke. Pomagal si je na to, kakor si pač ljudje njegove vrste v zadregi kaj radi pomagajo. Bruhnil je namreč g. Greinerju celo kopo psovk in žaljivk v obraz meneč, da tako svojo stranko najbolj primerno brani. G. Greiner pa s to obrambo ni bil zadovoljen in sodnik je njemu pritrdil, obsodivši ljubeznivega mestnega očeta v denarno kazen in stroške. Ta pa niti dokaza ni nastopil, da bi bil g. Greiner kaj neresničnega o nemških nacionalcih rekel, in s tim je sam pripoznal, da je stranka snedla dano besedo. Izvrstno!

Iz Borovelj. (Razno.) Kaj hočeš o Borovčih novega povedati? Pilijo, kujejo in pojejo kakor nekaj tudi sedaj, in bojo do konca svojih dnij. Puškarija cveti, kar je gotovo veselo slišati posebno pri nas na Koroškem, kjer obrt takorekoč umira. — Oblastni fužinar „gospod Voit“ dela velikanske priprave za elektrarno, kar zopet kaže, da bo prihodnost Borovelj — sijajna. — Zanimalo bo gotovo, da imamo v Borovljah prebrisanega inženerja, Hofer se piše, kateri rešuje svetovno vprašanje: Ali bomo frkali? Mož si je izumil čisto novo misel, ter povdarja ponosno in trdno, da bo vspeh srečen in gotov. Ljudje govorijo, da bo že to jesen frknil v Pariz. Iz srca mu privoščimo najsijajnejši vspeh; še pozni rodovi bodo govorili: Borovčani so začeli frkati. — H koncu pa še nekaj: Nekateri (že veste kateri!) Borovčiči so raztrabili najnovejšo svojo iznajdbo: Borovski župnik in kaplan sta manj patriotska (domoljubna) kot pa oni sami. Kako to? Čisto lahko: kaplan je v cerkvi molil za cesarja, oni pa so se hudovali čez — cesarsko pesem.

Iz Zgornjega Roža. (Malo odgovora. — Napiši.) Vaš pridni dopisnik iz naših krajev je Vam že marsičesa poročal, posebno o národnih razmerah, a nas je med Slovenci dosti očrnil, kakor bi bili že postali Nemci. Žalibog, da moram tudi jaz potrditi resnico vsega, kar se je v „Miru“ o nas pisalo. Dovolite, da tudi jaz nekaj dodam, kar je ostri g. dopisnik zamolčal, ali pa ni hotel videti. Rožani smo, hvala Bogu, doslej še vsi Slovenci, kajti med nami ni nastanjenih rojenih Nemcev. Pa med nami je še vse preveč takih, ki mislijo, da so dosegli vrhunec omike in modrosti, če jo znajo po nemško zarobiti in nemški jezik pačiti, ne da bi bili pa v stanu le eno vrstico pravilno po nemško zapisati; o vednosti sploh pa pri njih ni sluha ne duha. Zares imamo med nami posebno takih, ki radi z Nemci držijo iz gole dobičkarije, ki se s tem hočejo prikupiti nemški gospódi v svoje sebične namene, da si več prislužijo, mislivši, da so Slovenci tako z vsem zadovoljni, da so nanje privezani, in jim morajo služiti. Zato vidiš po rožni dolini večidel nemške napise na krémah in kramarijah, kakor bi se blago samo Nemcem prodajalo in pijače le zanje točile. Kaj bi neki ti modrijani in posili-Nemci rekli, če bi Slovenci vsi šli mimo takih napisov in le pri takih kupovali, ki Slovence tudi po besedi poznajo. Že če se podaš od železnične postaje proti jugu v Rož, zadeneš v Rožeku na mestu črez Dravo na nemški napis, koliko moraš plačati mostnine. Ali je Slovincem ni treba plačevati? No, od mene se je še vedno zahtevala! Naj bi gošpodar mostu dal vendar enkrat napraviti tudi slovensk napis, ker mora dobro vedeti, da mu več ko dve tretjini dohodka prihaja iz slovenskih rok. Dalje vidiš na rožeški tako imenovani „utrakvistični“, prav za prav pa le nemški šoli samo nemški napis; ravno tako na tablah cesarskih oblastij: krajne sodnije in davkarije. Mislim, da je vendar že čas, da se odstrani taka brezobzirnost proti slovenskim davkoplačevalcem! Čudiš se in strmiš, ko zagledaš kmalu potem na c. kr. žandarmerijski postaji dvojezičen nemški in slovenski napis, in se na lastne oči prepričaš, da vojaščina bolj spoštuje ravnopravnost naše materne besede, kakor pa civilne oblasti. Če ta opominj ne pomaga, bode najbolje, da se obr-

nemo na predsedništvo deželne sodnije in finančne direkcije, da se napravijo na tablah v slovenskem okraju tudi dvojezični napisi. Ravno tako se prav demonstrativno ponašajo tudi pošte v Rožku in v Št. Jakobu s samo nemškimi napisi. Uradne ure so samo nemško oznanjene, dvojezične poštne tiskovine se malokedaj in samo na odločno zahtevanje dobijo, kakor da bi v Rožu res Slovencev ne bilo in § 19. ne veljal tudi za Slovence na Koroškem. Tudi tu bode treba pri višji oblasti podregati in proti takemu ravnanju ugovarjati. Pri tej priložnosti moram omeniti, da je pošto ravnateljstvo v Gradcu našo prošnjo za vozno pošto ugodno rešilo. Tako dobimo v kratkem ne samo pošto zvezo iz Št. Jakoba in Podgorjan do Rožeka in Vrbe, ampak tudi tako zvezo na Bistrico, koder je že vozna poštna zveza naravnost v Celovec.

Iz Kranja. (Prešernova stoletnica.) Tukajšnja „Národna čitalnica“ priredi povodom stoletnice rojstva pesnika Prešerna, čegar telesne ostanke čuva kranjsko pokopališče, dné 16. sept. slavnost, katere središče bo odkritje spominske plošče na hiši, v kateri je pesnik zatisnil oči na veke. Ob 7., oziroma 8. uri dopoldne je sprejem gostov na kolodvoru. Ob 1/2 9. uri maša v župni cerkvi v Kranju. Ob 10. uri obisk Prešernovega groba. Ob 11. uri odkritje spominske plošče. Ob 12. uri banket v gostilni g. P. Mayrja. Od 3. ure nadalje ljudska veselica in bazar v „Zvezdi“ na korist Prešernovega spomenika v Ljubljani. Ob 1/2 9. uri zvečer ples v čitalniških prostorih. Posameznikom se vabila ne pošiljajo.

Novičar.

Na Koroškem.

(Nemška pevska društva) so imela minuli praznik shod v Celovcu. Da bi ostala ta društva pri svojem prvotnem namenu: gojiti petje, bi se dalje ne bavili z njimi. A s to slovesnostjo je hotela znana klika prirediti pravcato demonstracijo, delati za nemško „gemeinbürgerschaft“. Da je bilo to namen slavnosti, je pokazalo nemško-nacionalno glasilo, ki pravi, da naj po nemškem petju pride na Nemce „nemški duh“.

(Razpisane službe.) Razpisani sta učiteljski službi v Grabštanju do 15. sept. in v Velikovu do 14. sept. Za nobeno mesto ne zahtevajo znanja slovenščine!

(Začetek šolskega leta.) Na celovških ljudskih in meščanskih šolah se prične novo šolsko leto v ponedeljek dné 17. sept. — Na gimnaziji in realki se sprejemajo dijaki dné 16. in 17. sept.

(Duhovske zadeve.) Razpisana je do dné 17. oktobra župnija Gorenče.

(Naš rojak v tujini.) Znani naš rojak, g. dr. Karol Pečnik iz Leš, praktični zdravnik v Aleksandriji, je spisal v nemškem jeziku v obliki potopisa knjižico „Ramleh, die eleusinische Riviera bei Aleksandrien (Aegypten)“. Knjižico je založil Woerl v Lipskem.

(Nepotrjen zakon.) Cesar ni potrdil zakona, sklenjenega v zadnjem zasedanju koroškega deželne zboru gledé pričetka šolskega leta na ljudskih šolah. Deželni zbor je bil sklenil, naj se šolsko leto prične o veliki noči in naj glavne počitnice trajajo od 15. septembra do 2. novembra. To naj bi veljalo za vse one kraje, v katerih ni srednjih šol. Deželni zbor je torej o tem zopet sklepal zastoj!

(Tretje porotno zasedanje v Celovcu) traja od 10. do 14. sept. Pred porotnike pride 14 obtožencev, med njimi 7 radi nenravnosti. Dva teh obtožencev sta stara 14 (!), eden 15 (!) let!

(Slovenci, ljudsko štetje je pred vrati!) Nemci že uvidevajo, kakšna zguba jim preti, ako bo vsak Slovan pri ljudskem štetju pripoznal svoj materni jezik, ne pa, da bi ga po občevalnem jeziku prišteli med Nemce. Zaradi tega so nemški listi polni psovjanja posebno na Čehe, ki pridno počujejo svoje ljudstvo, naj bo pri ljudskem štetju neustrašeno ter naj nikjer ne reče, da je občevalni jezik nemški, če tudi je nemščine zmožno. Isto velja tudi za Slovence! Zavedni možje, delajte neutrudljivo za to, da bo vsak Slovenec sebe in svoje zapisati dal kot take!

(Na Velikem Zvoniku) je bilo letos 400 hribolazcev manj, kakor lani. Lani se je v tamošnji planinski koči oglasilo 3499 tujcev (do 1. sept.) letos samo 3099. Sploh je letos prišlo na Koroško mnogo tujcev manj, kakor lani. Na snežniku pod Velikim Zvonikom je dné 31. avg. nenadoma umrl 60 leten hribolazec A. Blume iz Berolina. Zjutraj še zdrav se je vesel podal na pot. Umrl je nagloma, zadet od srčne kapi. Spremljala ga je njegova žena.

(„Südmärkische Volksbank“) so ustanovili v Gradcu. Naši zagrizeni národní nasprotniki, ki imajo že itak vsa javna sredstva v svojih rokah in je brezobzirno uporabljajo v neednakem boju proti nam, so zdaj organizirali svoj kapital z očitnim namenom, da nas čim preje, zlasti na meji, go-

spodarsko osužnijo. Ako hočemo zlobne nakane naših nasprotnikov preprečiti, treba da združimo vse svoje moči, in da zlasti „Naša straža“ obrne vso svojo pozornost na severno mejo in s pomočjo slovenskih denarnih zavodov gospodarsko okrepi naš živelj, kjer je v nevarnosti, da ga požre nasitni tujec.

(Drobiž.) Zamenjavanje starih pisemskih znamk in dopisnic je mogoče še do konca meseca septembra. — V spomin smrti cesarice Elizabete je bila dné 10. sept. v tukajšnji stolni cerkvi slovesna služba božja. — Svinjski sejmi so v Celovcu vsled svinjske kuge prepovedani na nedoločen čas.

Po drugih slovenskih deželah.

(I. slovenska umetniška razstava) se odprla dné 15. sept. opoldne v ljubljanskem „Mestnem domu“. Razstava bode obsegala preko sto cerkvenih in posvetnih slikarskih in kiparskih umotvorov. Ustopnina 30 kr. (60 v) ob delavnikih in 20 kr. (40 v) ob nedeljah. Razstava ostane odprta do 15. oktobra.

(Slovensko šolstvo v Trstu.) Dné 2. sept. je priredilo politično društvo „Edinost“ pri sv. Jakobu v Trstu shod, na katerem se je razpravljalo o slovenskem šolstvu v Trstu. Na shod je prišlo kakih 500 ljudi. Sklenilo se je pozvati vlado, naj že vendar reši priziv v zadevi slovenske mestne šole v Trstu, da pride stvar pred zadnjo inštanco, in se tako dožene ta že 17 let trajajoči boj, in dalje se je sklenilo naj se društvo „Edinost“ obrne od vseh Slovanov s prošnjo za prispevke za slovensko šolstvo v Trstu.

(Drobne novice.) Naš rojak gospod profesor F. Vilhar v Zagrebu piše sedaj novo opero „Ivanjska kraljica“, kateri je besedilo napisal pesnik Milivoj Podravski. — Slovensko gledališče v Ljubljani prične s predstavami dné 22. septembra. — V Leadvili (Severna Amerika) so slovenski naseljenci ustanovili „Slovenski Sokol“. Zbranih je v njem nad 50 čvrstih mladeničev. — Meseca julija in avgusta je odpotovalo samo iz ljubljanskega kolodvora 165 oseb v Ameriko. — Na Dunaju bo začel izhajati „Bečki trgovinski glasnik“ v češkem, ruskem in hrvatskem jeziku.

Križem sveta.

(Hrvatski katoliški shod) se je minuli teden vršil v Zagrebu zelo sijajno. Bil je jako dobro obiskan. Na hrvatskem katoliškem shodu so se storili za národ potrebni in koristni sklepi. Da bi Hrvati začeli tudi po teh sklepih delati! Posebno je zbrane navdušil škof Strossmayer, ki je v kljub svoji visoki starosti govoril z mladeniško navdušenostjo. Shoda se je udeležilo tudi precej Slovencev ter je v njihovem imenu govoril g. posl. Povše.

(Ubogi Slovaki.) Slovaški rodoljubi so sprejeli na kolodvoru v turčanskem Sv. Martinu urednika Pistorja, ko se je ta vrnil po prestani kazni osmih mesecev v rojstni dom. Vse je mažarsko sodišče obsodilo zaradi odobravanja kaznjivega dejanja. Obsojeni so se pritožili pri najvišjem ogrskem sodišču, toda isto je kazen še zvišalo, ter so obsojeni: odvetnik Dula (prej šest tednov) na šest mesecev, pesnik Svetozar Hurban (prej 14 dni) na pet mesecev, Blažej Bula, Pavel Modron in Andrej Holšan (prej osem dni) na tri mesece. Ostalih 17 meščanov je dobilo po dva meseca. Ali je še kje dežela tolike krivice? In to se imenuje — kultura!

(Avstrijski socijaldemokrati) nemške národnosti so zborovali minuli teden po svojih odposlancih. Židovsko vodstvo je moralo čuti marsikatero gorko. A židje se izgovarjajo, da jim dajo na Dunaju preveč opraviti krščanski socijalisti. Tudi socijaldemokratske ženske se kažejo nezadovoljne, ker jih gospodje socijaldemokrati premalo upoštevajo.

(Vojska v južni Afriki.) Angleški maršal Roberts je izdal oklic, vsled katerega se Transval priklipi Angleški. Buri so izpustili 1800 angleških vjetnikov ter se umaknili proti Krokodilovim goram. Angleži so zgubili do 25. avgusta t. l. 18% cele vojske. Kakor pove uradni izkaz, znaša cela angleška zguba 40.000 mož, med temi je 3.200 mrtvih. Izmed vjetih jih je dosedaj zopet izpuščenih 4300 mož, dočim držijo Buri še v jetništvu okoli 2000 mož. Zaradi ran ali pa boleznih morali so Angleži pustiti domov 27.000 svojih mož. Toliko zgubo že dolgo časa ni izkazala nobena vojna. Listi pišejo, da bode general Roberts odpoklican, in da na njegovo mesto stopi general Buller.

(Vojna na Kitajskem.) Ruska vlada je predlagala, da ostane v Pekingju najmanj 10.000 mož mednarodne armade, dokler ne zasede prestola v Kitaju tujcem prijazna vlada. Na cesarski palači v Pekingju je med drugimi zastavami bila dné 28. avgusta razobešena tudi avstrijska. Podkralj Li-Hung-Čang obeta da postavi Kina vso carino pod evropsko kontrolo ter plača od dohodkov vojne stroške. Govori se, da so Kitajci pri Kwang-Čangu premagali mednarodne čete. Mednarodna vojska ima v pristanu Shanghaju 27 vojnih ladij s 7340

možmi in 302 topovima. Samo Nemčija ima tri vojne ladije in 1041 mož.

Gospodarske stvari.

Ravnanje s sadnim mostom. Kedar si most iztisnil iz sadja, ravnaj z njim tako-le: 1. Natoči ga v prav snažen in zdrav sod, t. j. sod, ki ni ne cikast, ne plesniv in ne bumfast, ampak dobro izpran. Natoči ga do vehe in imej ga v prostoru, ki ima 15 do 18° C. topline. V tem sodu se sedaj vname prvo ali burno kipenje. 2. O pričetku burnega kipenja, ki traja, če je toplina primerna, do 14 dni, izmetava most pri vehi umazane pene in drugo nesnago iz sebe. Kar most izmeče, to pridno odstranuj. Da most kolikor mogoče veliko izmeče iz sebe, dolivaj mu vedno toliko, da sod ostane skoraj polen. 3. Kedar most neha izmetavati, je to znamenje, da je burno kipenje ponehalo, in sedaj se prične drugo ali glavno kipenje. Sedaj pokrij veho, a ne zabij je, ker razvijajoča se ogljikova kislina lahko sod raznese. Veho najbolje zapreš s kipelno veho, katere pa naši gospodarji še nimajo. Kdor nima kipelne vehe, naj si naredi vrečico, napolnjeno s peskom, ter naj jo položi na veho. Iz tako zaprtega sode ogljikova kislina lahko odhaja, zrak pa ne more vanj. Glavno kipenje traja do pomladi. 4. Konec zime, t. j. predno nastopi gorko pomladansko vreme, pretoči most v drug, prazen sod, a glej da bode poln. Sedaj most še vedno kipi, toda prav počasi in tiho, in to tretje kipenje imenujemo zorenje vina. Ako hočeš sadjevec dolgo hraniti, glej, da bo sod vedno poln. Naši gospodarji pa prično precej sadjevec rabiti, zato ne morejo sode ohraniti polnega. Ako sode ne moreš ohraniti polnega, moraš vino žveplati, če hočeš da se ti ne scika. To žveplanje pa ni tisto, katero izvršujejo nekateri vinščaki in katerega se vinopivci po vsi pravici bojé. Konečno hočemo še odgovoriti na vprašanje: Zakaj postane sadni most moten ali kako ga očistiti? Sadni most postane moten ali zato, ker ni mogel popolnoma dokipeti, ali pa, ker je bil prepozno pretočen (presnet) in se vsled tega ob toploti drožje dvigne ter povzroči novo kipenje. Ako si most že presnel prvič, pa je potem vsled drugega kipenja postal moten, čakaj, da pokipi, potem ga pa precej zopet pretoči. Moten most očistiš z žolico, t. j. z očiščenim klejem (limom), katerega sedaj lahko skoraj povsod dobiš. Pet do šest gramov žolice na hektoliter zadošča. Žolico dobro izperi, namakaj jo nekaj ur v kakem loncu, in sicer v mostu, potem jo pa pri ognju počasi popolnoma raztopi. Shlajeno kuhano žolico vlij v vino ter je dobro premešaj. Žolica se spoji z mostovo čreslovino, skrkne, usede se na dno in potegne za seboj tudi vso drugo nesnago iz vina. Dostikrat ti pa tako čiščenje neče pomagati, in sicer zato ne, ker vinu nedostaja čreslovine. V tem slučaju kupi v lekarni tanina in ga dodeni, predno čistiš, kake tri do štiri grame na hektoliter mosta. Če se je očistil, pretoči ga čez osem do deset dni. Da moreš presoditi, ali ti je treba tanina ali ne, poskusi najprvo očistiti steklenko mosta. Izkušnja ti potem pokaže, kaj bode treba narediti. Slišali smo naše gospodarje trditi, da ni dobro pretakati mosta, zlasti ne večkrat, ker itak nekaj močni sadjevec s tem preveč slabimo. To nikakor ni res. Pretočen most ali pa pretočeno vino precej res nima dobrega okusa, pijača je prazna in plehka, a to je le navidežno; čez kake tri ali štiri tedne, ko se vino zopet ustanovi, se mu ne povrne le prvotni okus, marveč postane mnogo boljše. Seveda sadjevec ne pretočimo tolikrat, kolikorkrat smemo pretočiti vino.

„Kmet.“

Tržne cene.

V Celovcu, dné 6. septembra 1900.

Ime blaga	na birne		na hektolitre		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenica . . .	10	26	12	22	— konjev
rž	9	80	12	25	2 pitana vola
ječmen . . .	8	—	10	—	43 vprežnih volov
oves	4	48	5	60	— juncev
turšica . . .	—	—	—	—	—
pšeno	16	40	20	50	74 krav
proso	—	—	—	—	— telic
krompir . . .	1	80	3	24	— pitanih svinj
deteljno seme	12	—	15	—	— prasec
ajda	—	—	—	—	—

Pitani voli so po — K do — K, vprežni voli po 250 K do 290 K, krave po 78 K do 250 K.

Sladko seno je meterski cent po 4 K 60 v do 5 K — v, kislo seno po 2 K 80 v do 4 K 40 v, slama po 3 K 20 v do 3 K 80 v.

Promet je bil slab. Sena in slame se je pripeljalo 221 vozov.

Pliberk, dné 3. septembra. Prignali so: 885 volov, 40 juncev, 260 krav, 20 telic, 3 teleta, 1600 ovc, 46 svinj. Cena pitanih volov 64 kron, vprežnih volov 52 do 58 kron meterski cent žive vage. Sejem je bil dobro obiskan. Promet je bil zelo dober. Kupčija je bila srednja. Kupei so bili iz Tirolskega, Češkega (Moravskega), Celovca in okolice.

Dražbe.

(Kratice: vl. št. = vlozna številka; d. ob. = davčna občina.)

Št. Pavel. Dne 21. sept. ob 10. uri, Pošvo posestvo Na gradu (Spod. Dravograd), vl. št. 20., d. ob. Na gradu. Cena 2612 kron, najnižja ponudba 874 kron.

Pilberk. Dne 25. sept. ob 10. uri, Luknarjeva kmetija, vl. št. 40., d. ob. Švabek. Cena 3607 kron, najnižja ponudba 2462 kron.

Podklošter. Dne 27. sept. ob 11. uri, Mlinarjeva bajta v Rekarjevi vasi vl. št. 9, d. ob. Rekarjeva vas. Cena 1771 kron, najnižja ponudba 1181 kron.

NAZNANILA.

Služba organista in mežnarja

se takoj odda v Gutštanju. — Več pové farno predstojništvo v Gutštanju na Koroškem.

Vzgojišče za deklice

(Internat)

čč. šolskih sester v „Národní šoli“

družbe sv. Cirila in Metoda
v Velikovecu

se priporoča p. n. slovenskim starišem.

V hiši je trirazredna ljudska šola; poseben ozir se jemlje na pouk v ženskih ročnih delih.

Šolsko leto se začne dne 15. oktobra t. l. Plačila 8 gld. mesečno.

Oglasila naj se blagovolijo poslati čč. šolskim sestram v Velikovecu na Koroškem.

Jako dobra kmetija

z lepo hišo in gospodarskim poslopjem, kovačnico in mlinom, vse v dobrem stanu, je na prodaj. Obsega 62 oralov sveta, velik sadni vrt, vse obkroženo. Jako pripravna za večjo živinorejo, oddaljena samo 20 minut od železniške postaje in 3/4 ure od večjega kopališča. Pri hiši je gostilna in prodajalnica z mešanim blagom z dobrim prometom; istotako je pri hiši manjša žgalnica in sušilnica za sadje. — Opisana kmetija se prodá radi družbinskih razmer z jako ugodnimi pogoji takoj iz proste roke. — Naslov pové upravništvo „Mir“-a.

Podjetje brez konkurence išče zanesljivih

agentov

za prodajo novih, povsod porabljenih pridelkov. Visoka provizija, oziroma trdna plača z jamčenjem. Ponudbe sprejema J. Klimeš, Praga, št. 1134 — II.

Tovarna za stolpne ure

Rih. Liebing-a

zapriseženega izvedenca in cenitelja c. k. trgovskega sodišča na Dunaju in c. k. mestnega del. okrajnega sodišča Dunaj, XIII. okraj,

Dunaj, XIII./10.

Speisingerstrasse 66,

izdeluje izključno le stolpne ure za cerkve, mestne hiše, gradove, vojašnice, šole, tovarne itd. po najnovejši, najboljši sestavi in trdni izpeljavi, kakor vsakere poprave stolpnih ur. — Cerkvam in občinam dovoljujem tudi plačevati v obrokih.

Izjava!

Jaz Tomaž Schnabl, p. d. Stoc, v Dražičah s tem izjavljam, da ne morem trditi, da je bil g. Filip Millonig p. d. Vigele v Dražičah radi poneverjenja uradnih spisov odstavljen kot občinski predstojnik; dalje izjavljam, da, če sem kedaj v razburjenosti morda storil tak ali enak izrek, ga kot neosnovanega preklicujem in g. Milloniga v tej zadevi prosim odpuščenja.

Podkloštrum, dne 20. avg. 1900.

Tomaž Schnabl l. r.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravi bobovi kavi, to je cikorija ali:

kava družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri trgovcu: Iv. Jebačinu v Ljubljani.

Za porabo sadja. Za pridelovanje vina.

Stiskalnice za sadni mošt za grozdno vino

s stalno delujočim dvojnimi tiskalom in uravnavo stiskanja „Herkules“. Jamčimo za najvišjo zmogljivost, do 20 odstotkov višjo, kakor pri vseh drugih stiskalnicah.

Sadni in grozdni mlini. Stroji za obiranje sadja.

Popolne naprave za pridelovanje mošta, stalne in za prevažanje. Stiskalnice in mlini za pridelovanje sadnih sokov. Sušilnice za sadje in zelenjad, lupilce in rezalnice, najnovejše samodejne patent-brizgalnice za grozdje in rastline „Syphonia“, izdelujejo in prodajajo z garancijo kot posebnost v najnovejši, najbolj izvrstni in priznani najboljši sestavi

PH. MAYFARTH & Comp.

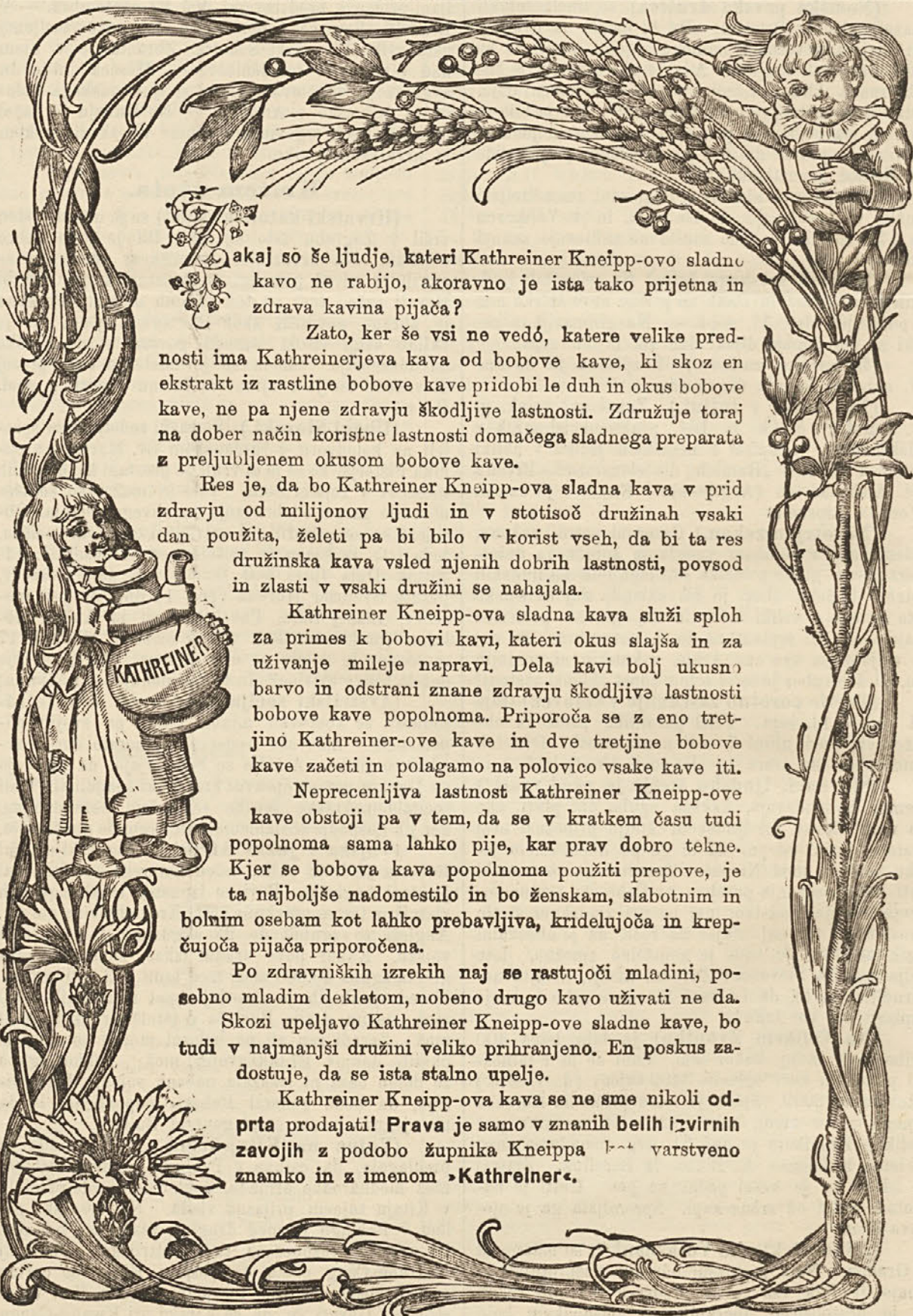
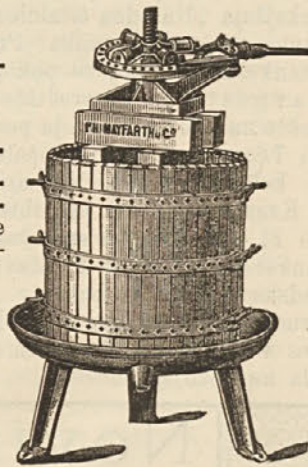
c. kr. izključlj. privilegirana

tovarna poljedelskih strojev, livarna in plavž na par.

Dunaj, II/1 Taborstrasse št. 71.

Obdarovani z nad 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami.

Obširni ceniki in mnoga priznana pisma se delijo zastoj. — Zastopniki in prekupci strojev se iščejo.

Zakaj so še ljudje, kateri Kathreiner Kneipp-ovo sladno kavo ne rabijo, akoravno je ista tako prijetna in zdrava kavina pijača?

Zato, ker še vsi ne vedó, katere velike prednosti ima Kathreinerjeva kava od bobove kave, ki skoz en ekstrakt iz rastline bobove kave pridobi le duh in okus bobove kave, ne pa njene zdravju škodljive lastnosti. Združuje toraj na dober način koristne lastnosti domačega sladnega preparata z preljubljenim okusom bobove kave.

Res je, da bo Kathreiner Kneipp-ova sladna kava v prid zdravju od milijonov ljudi in v stotisoč družinah vsaki dan použita, želeti pa bi bilo v korist vseh, da bi ta res družinska kava vsled njenih dobrih lastnosti, povsod in zlasti v vsaki družini se nahajala.

Kathreiner Kneipp-ova sladna kava služi sploh za primes k bobovi kavi, kateri okus slajša in za uživanje mileje napravi. Dela kavi bolj ukusno barvo in odstrani znane zdravju škodljive lastnosti bobove kave popolnoma. Priporoča se z eno tretjino Kathreiner-ove kave in dve tretjine bobove kave začeti in polagamo na polovico vsake kave iti.

Neprecenljiva lastnost Kathreiner Kneipp-ove kave obstoji pa v tem, da se v kratkem času tudi popolnoma sama lahko pije, kar prav dobro tekne. Kjer se bobova kava popolnoma použiti prepove, je ta najboljša nadomestilo in bo ženskam, slabotnim in bolnim osebam kot lahko prebavljiva, krideljujoča in krepujoča pijača priporočena.

Po zdravniških izrekih naj se rastujoči mladini, posebno mladim dekletom, nobeno drugo kavo uživati ne da. Skozi upeljavo Kathreiner Kneipp-ove sladne kave, bo tudi v najmanjši družini veliko prihranjeno. En poskus zadostuje, da se ista stalno upelje.

Kathreiner Kneipp-ova kava se ne sme nikoli odprta prodajati! Prava je samo v znanih belih izvornih zavojih z podobo župnika Kneippa varstveno znamko in z imenom »Kathreiner«.